

Unicorn Prensesler

İŞİLTİ'NİN KOŞUSU

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2022

Unicorn Prensesler - 2

İşitir'nın Koşusu

Emily Bliss

Özgün adı: Unicorn Princesses - 2
Flash's Dash

ISBN: 978-975-999-862-2

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 47939

Metin © Emily Bliss, 2017

İllüstrasyon © Sydney Hanson, 2017

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı
aracılığı ile Bloomsbury Publishing'den alınmış olup
Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

Çeviren: Handan Sağlanmak Arlı

Grafik uygulama: Kübra Yeşilyurt Çakır

EKOSAN MATBAACILIK

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. no: 1 (Taral Tarım Binası)
Zeytinburnu – İstanbul

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayınları Sanat Dağıtım Pazarlama San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Unicorn Prensesler

İŞİLTİ'NİN KOŞUSU

Emily Bliss

Çeviren: Handan Sağlanmak Arlı

Birinci Bölüm

Spiral Saray'ın en yüksek kulesinde, yeşil sihirbaz kertenkele Ernest, bir kâseye iki avokado koydu. Pelerinini ve sivri uçlu mor şapkasını düzeltti. Pullu ellerinden biriyle *Girişimci Sihirbaz Kertenkeleler için Orta Seviye Büyüler* başlıklı kalın, tozlu kitabını açtı. Diğer eliyle de gümüş bir asayı kavradı.

Hafifçe öksürdü. Sonra da asasını avokadolarla doğru sallayıp kitaptan, "Yapış Tapış

Meyveleri Kapış! Pembiş Membiş Çilek Milek Gelmiş! Sulu Mulu Bal Kokulu!” sözlerini okudu. Ve bekledi. Avokadolarla hiçbir şey olmadı. Ne titrediler ne zıpladılar.

“Hıh,” dedi Ernest. Sonra da büyüü tekrarladı. Yine bir şey olmadı.

Alnını kırıstırıp başını kaşdı. Sonra kitabına baktı. “Eyvah, eyvah!” diye mırıldandı. “Yine yanlış büyüü okumuşum. Eyvahlar olsun! Sözlerde bir tuhafılık olduğunu anlamıştım zaten.”

Ernest hemen pencereye koştu. Yanlış büyü yaptığında genellikle gökyüzü kararır, gök gürlemeye başlar ve şimşekler çakardı. Ama bu sefer Gökkuşağı Diyarı’nın üzerindeki masma-vi gökyüzünde güneş hâlâ pırıl pırıl parlıyordu. Ernest tam rahat bir nefes alacaktı ki Gök Gürültüsü Tepeleri üzerinde pespembe iki bulut gördü. Bulutlar, altın ve gümüş rengi dağların

üzerinde ışıldayıp parlıyordu. Derken bir ışık patlamasıyla birlikte kayboldular.

“Eyvahlar olsun! Yine yaptım,” diye mırıldandı Ernest. “İşıltı’ya söylesem iyi olacak.” İç çekip başını kaşıyarak avokadoları baktı. Doğru büyüü bulmak için kitabını karıştırdı. “Avokadoları Uçan Spor Ayakkabılara Dönüştürme Talimatları.” Ve sonra esasını sallayıp, “Çabucak Hızlıca Vur! Kanatlı Ayak, Uçan Ayak, Hızlı Ayak, Dur!”

İki avokado titreyip daireler çizerek dönme-ye başladı. Mordan kırmızıya, sonra da maviye döndüler. Ardından da Ernest'in gözlerini kapamasına neden olacak kadar parlak, altın rengi bir ışıkla, altın kanatlı, iki mavi koşu ayakkabısı belirdi. Ernest heyecanla sıçrayıp ayakkabıları pullu ayaklarına geçirdi.

"Başardım! Başardım!" diye bağırdı, odada bir o yana, bir bu yana koşturarak. "Gök Gürültüsü Koşusu, ben geliyorum!"

İkinci Bölüm

Nehir bir cumartesi sabahı erkenden uyan-
dığında komodinin üzerindeki unicorn
lambası hâlâ yanıyordu ve kitabı *Unicornlar
Vadisi* yastığının üzerinde yüzüstü duruyordu.
Yine kitap okurken uyuyakalmıştı. Nehir yeni
gökkuşağı saatine baktı. Saat 06.56 idi. Doğ-
ruldu. Esneyip gerindi. Sonra da komodin çek-
mecesini açıp unicorn prenseslerin ona verdiği
anahtarı çıkardı. Renk değiştiren, kristal toplu

bir sapı olan büyük ve eski moda, gümüş bir anahtardı bu.

O sabah, anahtarın sapı tıpkı bal kabağından yapılmış bir fener gibi turuncu turuncu parlıyordu. Nehir anahtarı sıkıca kavrayıp onu nasıl aldığını düşündü. Anahtarı, ailesiyle birlikte ormanda yürüyüş yaparken kocaman bir meşe ağacının altında bulup cebine koymuştu. Ertesi sabah da birilerinin, belki de bir peri ya da dev gibi sihirli bir orman yaratığının, onu arayacağından endişelenerek anahtarı bulduğu yere bırakmak için ormana dönmüştü. Anahtarın sahibiyle, yani Prenses Günişığı adındaki sarı unicornla da işte o zaman tanışmıştı. Günişığı da o sırada, sihirli taşı bulmasına yardım etmesi için, unicornlara inanan bir çocuk arıyordu. Sihirli taşı da sihirbaz kertenkele Ernest'in yaptığı yanlış büyü yüzünden kaybolan sarı bir safirdi.

Nehir, Günişığı'na eşlik ederek Gökkuşağı Diyarı'na gitmişti. Burası yedi unicorn prenses tarafından yönetilen büyülü bir diyardı. Prenseslerin her biri kendilerine sihirli güçler veren değerli taştan bir kolye takıyordu. Nehir, Prenses Günişığı'nın sarı safirini bulduktan sonra unicorn prensesler ona Gökkuşağı Diyarı'nın anahtarını vermişlerdi. "İstediğin zaman bizi ziyaret edebilirsin," demişti Günişığı. "Buraya dönmeni istediğimizde anahtarın sapı pespembe olacak.." Nehir, Günişığı ile geçirdiği o sihirli günü hatırlayarak gülümsedi.

Günlerden cumartesiydi. Nehir matematik ve okuma ödevlerini çoktan bitirmişti. O yüzden de Gökkuşağı Diyarı'nı ziyaret etmeye karar verdi. Unicorn arkadaşlarını özlemişti. Ama önce kahvaltı etmek ve kitabından bir bölüm daha okumak istiyordu. Sadece dört bölüm

kalmıştı ve bitirdiğinde okul kütüphanesinde unicornlarla ilgili ne kadar kitap varsa hepsini okumuş olacaktı.

Nehir anahtarı tekrar komodinin çekmecesine koyup yataktan çıktı. Yeşil unicorn pijamalarını çıkarıp gökkuşağı desenli taytını ve önünde mor pullu bir unicorn resmi olan mavi kazağını giydi. Parmak uçlarında mutfığa girdi. Annesi, babası ve ağabeyi Deniz hâlâ uyuyorlardı ve Nehir onları uyandırmak istemiyordu. Kendine bir kâse tam buğday gevreği hazırlayıp çabucak yedi çünkü kitabına dönmek için sabırsızlanıyordu.

Boş kâseyi lavaboya koyup odasına döndü, yatağına girdi ve *Unicorns Vadisi* kitabında kaldığı yeri buldu. Ancak sadece birkaç cümle okuduktan sonra yumuşak, yüksek bir ses işitti. Nehir bu sesi rüzgâr çanlarının veya üçgen zillerin sesine benzetti.